

že § 12, jak důvodová zpráva k němu uvádí, je jaksi náhradou za prodloužení lhůt podle zákonů č. 74/1933 a č. 33/1934 Sb. z. a n. U nemovitostí, které nenáležely k zemědělskému podniku, nemohlo podle § 3 zák. č. 74/1933 a § 3, odst. 3, zák. č. 33/1934 Sb. z. a n. dojít k odkladu exekuční dražby, neboť na věci nesouvisící s provozováním zemědělského podniku se odklad nevztahoval a při pohledávkách na nich zajištěných nemohlo tedy nastati prodloužení lhůt. Poněvadž v souzeném případě jde o dražbu paláce »Č. R.« v P., tedy nemovitosti, které nejsou zřejmě určeny k zpracování výhradně výrobků vlastního zemědělského hospodářství dlužníků (§ 2), a tudíž zemědělský podnik dlužníků netvoří (§ 3), nebylo užití ustanovení § 12 uved. vlád. nař. prvním soudem při rozvrhu nejvyššího podání odůvodněno. Pouze to, že dražba byla v souzeném případě odložena proto, že dlužníkům byla přiznána vlastnost zemědělců, nemá právního významu pro vyřešení otázky, o niž tu jde.

Rekursní soud proto nepochybil, uznal-li že ustanovení § 12 uved. vlád. nař. bylo při rozvrhu nejvyššího podání v souzeném případě neprávem užito.

Ježto nejde o dražbu »zemědělského objektu«, netřeba se zabývatí vývody dovolacího rekursu o tom, že prý bylo na rekursním soudě, aby posoudil, »zda a v jakém rozsahu jest uznati prodloužení lhůt podle § 8 zák. č. 33/1934 a § 5 vlád. nař. č. 142/1934 Sb. z. a n.

Čís. 16972.

Smluvní pojištění proti následkům odpovědnosti při osobní dopravě motorovými vozidly (autodrožkami).

Ustanovují-li pojistné podmínky, že jest podmínkou pro uvedení pojištění do klidu z důvodu zastavení provozu, aby bylo prokázáno, že byla úřední značka motorového vozidla vrácena příslušnému úřadu, nenastává klid pojištění, jsou-li splněny jen podmínky stanovené v § 69, odst. 1, zák. č. 77/1925 Sb. z. a n.

Byla-li pojistná smlouva, jejíž součástí se stalo ustanovení schválené ministerstvem vnitra z roku 1930, že pojištění má platnost jen tehdy, bylo-li motorové vozidlo nebo jeho typ úředně zkoušeno a schváleno, sjednána před účinností § 7 zák. č. 81/1935 Sb. z. a n., nemá vlivu na platnost pojistné smlouvy, že pojišťovna omezila své nebezpečenské riziko podle § 7, odst. 2, zák. č. 81/1935 a § 42 vlád. nař. č. 203/1935 Sb. z. a n., nýbrž stačí, že bylo vyhověno předpisům min. nař. č. 81/1910 ř. z.

(Rozh. ze dne 8. června 1938, Rv I 2452/37.)

Žalovaný uzavřel u žalující pojišťovny dne 8. července 1935 pojištění proti následkům zákonné odpovědnosti jako majitel nebo podnikatel autodrožky za roční prémii 1.600 Kč. Podle čl. 7 dodatečných

ustanovení k všeob. poj. podmínkám mohlo být pojištění z důvodu zastavení provozu autodrožky uvedeno do klidu jen, bylo-li prokázáno vrácení její úřední značky (evidenčního čísla) příslušnému úřadu. Proti žalobě o zaplacení pojistné prémie namítl žalovaný, že vzal svoje motorové vozidlo z provozu dne 1. ledna 1936, že to ohlásil na okresním úřadu v R. a u úřadu důchodkového v K., kde byl po odhlášení uložen certifikát a listina povolující provoz a že to zároveň oznámil žalující pojišťovně, zaslav jí potvrzení důchodkového úřadu a odhlášení provozu, dále že když žádal u okresního úřadu v R. o zrušení evidenčního čísla, bylo mu oznámeno, že rejstříkové číslo nesmí být při odhlášení zrušeno a že odhlášení jest splněno uložením certifikátu s osvědčením o povolení užívání vozidla u příslušných správních úřadů, konečně že pojištěný vůz nebyl zkoušen podle platných předpisů o autodrožkách, že proto není způsobilý k provozu a pojištění nemá platnost a že mimo to z důvodu odhlášení provozu zanikla pojistná smlouva pro nedostatek zájmu žalovaného na pojištění. N i ž š í s o u d y zamítly žalobu, o d v o l a c í s o u d z těchto důvodů: Je pravda, že podle čl. 7 dodatečných ustanovení k všeobecným pojistným podmínkám může být pojištění z důvodu zastavení provozu silostroje uvedeno do klidu jen tehdy, je-li prokázáno vrácení úřední značky příslušnému úřadu. Pojistná smlouva byla uzavřena dne 8. července 1935, tedy před tím, než vyšel oběžník ministerstva vnitra z 11. května 1936, č. 29706/1936, v němž jest uvedeno, že je-li provoz vozidla znemožněn důsledkem ustanovení § 69, odst. 1, zák. z 12. dubna 1935, č. 77 Sb. z. a n., a nemůže-li tudíž vůbec nastati případ odpovědnosti podle zákona z 26. března 1935, č. 81 Sb. z. a n., nenastává pojistná povinnost. Podle § 69 zák. č. 77/1935 Sb. z. a n. jsou osoby uvedené v § 62, odst. 1 až 3, uved. zák., které nezamýšlejí užívatí motorového vozidla k jízdě, povinny ohlásiti to příslušnému důchodkovému kontrolnímu úřadu písemně nejpozději před počátkem platebního období a zároveň mu odevzdati osvědčení o jeho zápisu do rejstříku vedeného u okresního úřadu. Motorové vozidlo může býti úředně zajištěno. Soud první stolice zjistil, že vozidlo bylo žalovaným řádně z provozu odhlášeno a osvědčení uloženo u důchodkového kontrolního úřadu, tedy že žalovaný vyhověl předpisu § 69 uved. zák. Toto opatření tedy stačilo a nebylo proto potřebí podle uvedeného oběžníku ministerstva vnitra, aby byla rejstříková značka vozu zrušena, anebo aby bylo prokázáno vrácení úřední značky motorového vozidla příslušnému úřadu. Důsledkem uvedeného opatření se strany žalovaného a podle dotčeného oběžníku ministerstva vnitra nenastává pojistná povinnost. Ta však nenastala ani dle čl. 1 dodatečných ustanovení, jichž platnosti se žalující pojišťovna dovolává proti onomu oběžníku, neboť se v řečeném článku uvádí, že pojištění týkající se zákonné odpovědnosti, která vzchází pojistníku jako vlastníku ve smlouvě označeného silostroje, má platnost jen tehdy, byl-li silostroj úředně zkoušen a schválen. V souzeném případě jde o autodrožku, tedy o motorové vozidlo, které jest podle § 7, odst. 2, zák. č. 81/1935 a § 42 vlád. nař. z 19. října

1935, č. 203 Sb. z. a n., určeno pro dopravu osob a musí tedy býti podrobena periodickým zkouškám, zda vyhovuje podmínkám předepsaným v § 3 uved. zák. a v §§ 28 až 41 dotč. vlád. nař. a zda je řádně udržováno. V té příčině procesní soud správně zjistil, že vozidlo nebylo ke zkoušce předvedeno. Tím by odpovědnost pojišťovny ani vzejíti nemohla. Co se týká zániku zájmu na pojištění, jest uvést, že žalovaný vozidlo z provozu odhlásil, certifikát a osvědčení uložil u důchodkového úřadu, takže tím znemožnil provoz vozidla. Podle § 69 zák. č. 77/1935 Sb. z. a n. může býti vozidlo zajištěno, tedy není to výslovně předepsáno a proto stačí odhlášení u příslušného úřadu. Mylné jest odvolatelčino tvrzení, že by se uložením vozidla v garáži mohla státi nehoda a nastati tedy povinnost ručení pojišťovny, neboť jen provozem silostroje může nastati bezpečný stav, jenž je s to, aby přivodil pojistnou příhodu. Jen objektivní nemožností způsobiti takový stav odpadá zájem na pojištění (rozh. č. 12421 Sb. n. s.). Takovou objektivní nemožností bylo zajisté, že po opatření žalovaného nebylo možno užívati vozidla.

N e j v y š š í s o u d uznal podle žaloby.

D ů v o d y:

Čl. 7 dodatečných ustanovení k všeobecným pojistným podmínkám jest ustanovení smluvní, jehož platnost žalovaný ani nepopřel a jež se nepřiči žádnému zákonnému zákazu. Je proto platné a pro smluvce závazné. Podle uvedeného článku jest podmínkou pro uvedení pojištění do klidu z důvodu zastavení provozu, aby bylo prokázáno, že ú ř e d n í z n a č k a s i l o s t r o j e (evidenční číslo) byla vrácena příslušnému úřadu. To se v souzené věci nestalo. Mylný jest názor odvolacího soudu, že tu přes to nastal klid pojištění, poněvadž prý podle § 69, odst. 1, zákona o dopravě motorovými vozidly a jejich zdanění č. 77/1935 Sb. z. a n. stačí, když pojistník splní podmínky tohoto ustanovení, a protože ministerstvo vnitra vysloвило v oběžníku ze dne 11. května 1936, č. 29706 Věstníku z roku 1936, že pojistná příhoda nenastane, byly-li ony podmínky splněny, aniž bylo třeba zrušiti rejstříkovou značku. Neboť tím jsou míněny jen případy, kde pojistná smlouva neobsahuje zvláštního ustanovení o tom, že k uvedení pojištění do klidu se vyžaduje ještě další podmínka.

Pojištění není neplatné ani podle čl. 1 dodatečných ustanovení k všeobecným pojistným podmínkám proto, že podle § 7, odst. 2, zákona o jízdě motorovými vozidly č. 81/1935 a podle § 42 prováděcího vládního nařízení č. 203/1935 Sb. z. a n. musí motorová vozidla určená pro veřejnou dopravu osob býti podrobena každého druhého roku periodickým zkouškám, zda vyhovují podmínkám předepsaným v § 3 uvedeného zákona a v §§ 28 až 41 prov. vlád. nař. a jsou řádně udržována, čemuž v souzeném případě nebylo vyhověno. Neboť dotčený čl. 1 dodatečných ustanovení praví, že »pojištění . . . má jen tehdy platnost, byl-li silo-

stroj, případně jeho typ, úředně zkoušen a schválen». Dodatečná ustanovení byla schválena výnosem ministerstva vnitra ze dne 10. července 1930, č. 43.608/1930, jak jest na nich potvrzeno. Tehdy nebyly ještě vydány zákon č. 81/1935 a vládní nařízení č. 203/1935 Sb. z. a n. a nemohla proto pojišťovna mít na mysli jejich předpisy, nýbrž jen tehdy platné ministerské nařízení ze dne 28. dubna 1910, č. 81 ř. z., jež neobsahovalo ustanovení o pravidelném, opakujícím se přezkoušení motorových vozidel určených pro veřejnou dopravu osob, nýbrž stanovilo v § 18, že stačí schválení pouze určitého typu vozidla po případě se vyžadovalo podle § 19 i schválení jednotlivého vozidla schváleného již typu, jestliže vozidlo dodatečnou konstruktivní změnou podstatných částí provozního mechanismu již neodpovídá schválenému typu. Mohla proto pojišťovna v čl. 1 dodatečných ustanovení mít na mysli jen ona motorová vozidla, jež byla úředně schválena podle posléze uvedených předpisů. Jestliže pojišťovna učinila čl. 1 dodatečných ustanovení v nezměněném doslovu součástí smlouvy uzavřené se žalovaným dne 8. července 1935 a žalovaný s tím souhlasil, stal se řečený článek závazným pro oba smluvce, zejména když se zák. č. 81/1935 a tudíž i jeho § 7 stal podle § 94 a podle § 147, odst. 1, prov. vládn. nař. č. 203/1935 Sb. z. a n. účinným teprve dnem 1. listopadu 1935. Nepřekáželo proto žádné zákonné ustanovení tomu, že pojišťovna neomezila své nebezpečenské riziko přizpůsobením čl. 1 dodatečných ustanovení všeobecných pojistných podmínek k ustanovení § 7, odst. 2, zák. č. 81/1935 a § 42 vl. nař. č. 203/1935 Sb. z. a n.

Neuhasl ani zájem na pojištění podle § 63 zákona o pojistné smlouvě č. 145/1934 Sb. z. a n., neboť nevyšlo-li motorové vozidlo z úchovy pojistníka, mohl ho pojistník i dále užívat, třebaš snad neoprávněně, a není možnost ta vyloučena ani proto, že motorové vozidlo má vady, neboť i ty lze napravit, a motorové vozidlo nebylo také zajištěno podle § 69 zákona č. 77/1935 Sb. z. a n. Tvrdí-li se v dovolací odpovědi, že důchodkový kontrolní úřad zajistil vozidlo dne 27. dubna 1937, tedy dokonce až po vydání rozsudku prvního soudu, jde tu podle § 504, odst. 2, c. ř. s. o nedovolenou novou skutečnost.

Čís. 16973.

Předpis § 126 konk. ř. se nevztahuje na zajišťovací exekuci. Věřitel nemusí v návrhu na povolení zajišťovací exekuce podle § 371 č. 1 ex. ř. vedené proti správci konkursní podstaty tvrdit nebo doložit, že se marně pokusil o postup podle § 126 konk. ř. ani že konkursní podstata stačí k uspokojení jeho nároku.

(Rozh. ze dne 9. června 1938, R I 647/38.)

Vymáhající věřitelka navrhla, aby jí podle dosud nepravoplatného rozsudku, vydaného proti správci konkursní podstaty, byla proti správci